

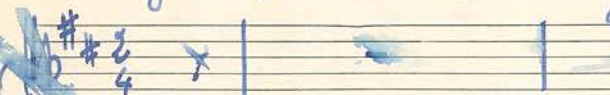
Gedicht: P. Deckerck

"Mijn kleen, kleen, dochterken"

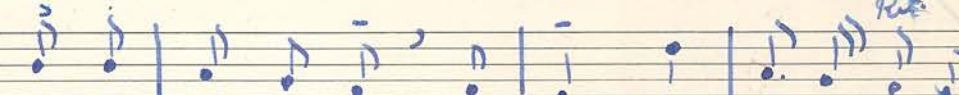
Mus: Eduardus Doss

Quitig, doch warm gesongen.

4 / 16 3

Zong *mf*
Ge-lyk een das-he ziet gij die, ge-lyk en kwaakel-

he van kusich, ge lyk een moorke soms zo zwart; "mijn kleen, kleen, dochterken mijn

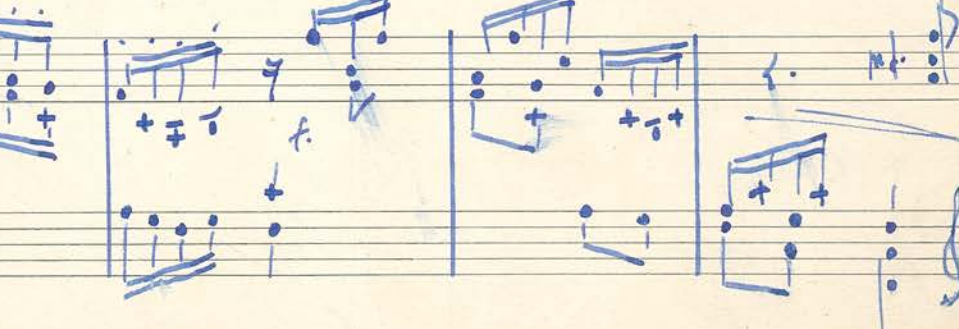
 Rit.
he van kusich, ge lyk een moorke soms zo zwart; "mijn kleen, kleen, dochterken mijn

he van kusich, ge lyk een moorke soms zo zwart; "mijn kleen, kleen, dochterken mijn

 hart!
he van kusich, ge lyk een moorke soms zo zwart; "mijn kleen, kleen, dochterken mijn

he van kusich, ge lyk een moorke soms zo zwart; "mijn kleen, kleen, dochterken mijn

con anima
Maar als ge, ge was ten daar zo zit, *Zeer licht*
daar

con anima.
Maar als ge, ge was ten daar zo zit, *Zeer licht*
daar

is geen engel ken zo wit, daar is geen lamme - ken zo zoet - Mijns

Rit.

Rit.

kleen, kleen dochter-ken mijn bloed.

Rall.

mk.

Th

(Minder bewogen)

hef je met je oksel-ken om-hoog en zie een sterre-ken in elke oog, en voor mijn

Gefschied -

(Stuk-vertuigen)

Rit.

armoe woud ik blind - mijn kleen, kleen dochter-ken mijn kind!

a tempo.